

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **J. F.**, zastoupeného M. F. bytem tamtéž, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, Praha 2, Na Poříčním právu 1, dříve Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje se sídlem Ostrava 2, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 1.6.2011, č. j. MSK 52749/2011, sp.zn. SOC/12582/2011/Ver 559.1 S10, o **příspěvek na péči**,

t a k t o:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 1.6.2011 č.j. MSK 52749/2011 sp. zn. SOC/12582/2011/Ver 559.1 S10 **s e z r u š u j e** pro vady řízení a vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žalobce se žalobou ze dne 3.8.2011 domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. V žalobě mimo jiné uvedl, že prvoinstanční správní orgán zamítl jeho návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči s odůvodněním, že dle posouzení závislosti na péči jiné fyzické osoby, provedeného lékařskou posudkovou službou Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná, je závislý na pomoci jiné fyzické osoby v rozsahu stupně II. stanovené

závislosti ve smyslu § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů, a bude mu nadále poskytován příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně. Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání. Posudková komise posoudila dne 6.května 2011 jeho závislost na pomoci jiné fyzické osoby se závěrem, že k datu jednání posudkové komise rozhodnutí je osobou, která se podle ustanovení § 8 písmene b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při 24 úkonech o vlastní osobu a soběstačnost. Uvedl, že s tímto závěrem nesouhlasí, neboť posudková komise učinila tento závěr, aniž by byl podrobněji a objektivně prozkoumán jeho zdravotní stav.

Rovněž uvedl, že mu to připadá jako výsměch, jelikož mu chybí pouze 1 bod - 1 úkon, aby měl nárok na přiznání III. stupně závislosti (těžkou závislost) příspěvku na péči dle zákona, když např. chybí úkon: - upořádání času, plánování života (je po vysoké amputaci obou DKK, ruce má zesláblé, nic v nich neudrží a má v nich třes. Od bolesti musí brát opiáty, je hodně spavý, protézy nemá). Manželka mu musí pomoci i při přesunutí z postele na mechanický invalidní vozík. Ruce má zesláblé, takže i invalidní vozík musí vést manželka. Tento úkon nezvládá sám. Uvedl rovněž, že cokoliv si může naplánovat, ale vždy musí mít u sebe pomoc a dohled druhé osoby. Pokud se jedná o zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, pak pouze s pomocí a dohledem druhé osoby. Rovněž provedení si jednoduchého ošetření, pouze s pomocí druhé osoby. Totéž u dodržování léčebného režimu - pouze s pomocí a dohledem druhé osoby. Dovožoval, že se jedná o další 4 úkony, které není schopen zvládat bez pomoci a dohledu druhé osoby, celkem 28 úkonů, které není v žádném případě schopen zvládnout sám, vždy musí mít pomoc a dohled druhé osoby.

Namítal, že nebylo přihlédnuto k lékařským zprávám od odborných lékařů. Během celého dne potřebuje základní péči a dohled při nezbytných životních úkonech. Jeho diagnóza je velice vážná a není ani možno, aby se jeho zdravotní stav zlepšil. Bez celodenní péče a dohledu manželky a syna by v žádném případě nemohl žít ve svém domácím prostředí a musel by být umístěn v nějakém sociálním či zdravotnickém zařízení.

Uvedl, že byl uznán osobou, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Má přiznáno 24 úkonů, takže by stačilo přiznat jeden úkon a byl by uznán jako těžce závislý. Bez pomoci druhé osoby by nemohl být doma ve svém domácím prostředí.

Dovožoval, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Nebylo přihlédnuto k závažnému zdravotnímu stavu a doloženým lékařským zprávám. Potřebuje celodenní péči a dohled druhé osoby při více než 24 úkonech o vlastní osobu. Má právo a nárok na přiznání III. stupně závislosti - těžká závislost dle § 8 písm.c), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 24 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil písemně dne 6.10.2011. Uvedl, že rozhodnutím Magistrátu města Havířova, odboru sociálních věcí, ze dne 24.2.2011, č.j.: 26278/2011/HAV, byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a bylo rozhodnuto, že žalobci bude nadále poskytován příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně. Správní orgán opřel své rozhodnutí o výsledek posouzení stupně závislosti ze dne 30.12.2010, doplněný dne 27.1.2011, vypracovaný posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení (dále též jen „OSSZ“), Karviná, kdy posudkový lékař shledal žalobce, ve smyslu § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách za osobu závislou ve stupni II, když uznal u žalobce neschopnost celkem 22 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti (dále též jen "úkon", příp. "úkony"), a to úkonů: podávání a porcování stravy; koupání nebo sprchování; výkon fyziologické potřeby včetně hygieny; vstávání z lůžka, uléhání, změna poloh; stání, schopnost vydržet stát; přemísťování předmětů denní potřeby; chůze po rovině; chůze po schodech nahoru a dolů: oblékání, svlékání, obouvání, zouvání; provedení si jednoduchého ošetření; dodržování léčebného režimu; obstarávání osobních záležitostí; obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování); vaření, ohřívání jednoduchého jídla; mytí nádobí; běžný úklid v domácnosti; péče o prádlo; přepírání drobného prádla; péče o lůžko: manipulace se zámkem, otevírání, zavírání okna dveří; udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady; další jednoduché úkony spojené s chodem domácnosti.

Dále uvedl, že proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím zmocněnce dne 21.3.2011 odvolání. Rozhodnutím žalovaného ze dne 1.6.2011, č.j.: MSK 52749/2011, sp. zn.: SOC/12582/2011/Ver, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Havířova, odboru sociálních věcí, ze dne 24.2.2011, č.j.: 26278/2011/HAV, přičemž podkladem rozhodnutí žalovaného byl posudkový závěr Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, detašované pracoviště v Ostravě, ze dne 6.5.2011, kdy posudková komise s ohledem na počet úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti, které u žalobce shledala nezvladatelnými (24 úkonů), dospěla k závěru, že jak k datu podání žádosti, tak k datu jednání posudkové komise, nešlo u žalobce o osobu, která se podle § 8 písm. d) a c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV (úplná závislost) ani ve stupni III (těžká závislost); jde o osobu, která se podle § 8 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost); z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 30 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, ani při více než 24 takových úkonech, potřebuje však každodenní pomoc nebo dohled při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Posudková komise uznala u žalobce neschopnost těchto úkonů: podávání a porcování stravy; koupání nebo sprchování; výkon fyziologické potřeby včetně hygieny; vstávání z lůžka, uléhání, změna poloh; sezení, schopnost vydržet v poloze v sedě; stání, schopnost vydržet stát; přemísťování předmětů denní potřeby; chůze po rovině; chůze po schodech nahoru a dolů: oblékání, svlékání, obouvání, zouvání; provedení si jednoduchého ošetření; dodržování léčebného režimu; obstarávání osobních záležitostí; obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování); vaření, ohřívání jednoduchého jídla; mytí

nádobí; běžný úklid v domácnosti; péče o prádlo; přepírání drobného prádla; péče o lůžko; manipulace s kohouty a vypínači; manipulace se zámky, otevírání, zavírání oken a dveří; udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady; další jednoduché úkony spojené s chodem domácnosti.

Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že jeho rozhodnutí bylo vydáno na základě neúplně zjištěného skutkového stavu. Tvrdil, že skutkový stav na jehož základě bylo v řízení o odvolání žalobce rozhodnuto, byl zjištěn dostatečně a ve vazbě na tento dostatečně zjištěný skutkový stav bylo žalovaným také rozhodnuto. V řízení o odvolání žalobce bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce nesplňuje podmínky nároku na příspěvek na péči dle § 11 odst. 2 písmo c) a d) zákona o sociálních službách, když posudková komise shledala u žalobce neschopnost toliko 24 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Naopak bylo v řízení prokázáno, že žalovaný splňuje podmínky nároku na příspěvek na péči dle § 11 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách.

Žalovaný dále uvedl, že není odborníkem na posuzování zdravotního stavu. Posuzování zdravotního stavu, resp. dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve vazbě na příspěvek na péči dle zákona o sociálních službách, je vždy v kompetenci příslušného posuzujícího orgánu, tj. v odvolacím řízení Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Z posudku posudkové komise je zřejmé z jakých podkladů posudková komise při posouzení stupně závislosti žalobce vycházela (zdravotní dokumentace praktického lékaře, propouštěcí zprávy apod.), jak hodnotila sporné úkony (ve smyslu nezvládá x zvládá), včetně odůvodnění tohoto hodnocení.

Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že posudková komise MPSV učinila svůj závěr, aniž by podrobněji a objektivně prozkoumala žalobcův zdravotní stav. Dovožoval, že není důvod rozporovat závěry posudkové komise, posudek PK je řádně odůvodněn a vyplývá z něj, proč posudková komise uznala posuzovaného závislým toliko ve stupni II a nikoliv ve stupni III a IV. K námitce žalobce, že se jeho stav nezlepšil, žalovaný uvedl, že neposuzuje zdravotní stav osob, ale toliko na základě posouzení stupně závislosti příslušným subjektem rozhoduje o příspěvku na péči v příslušné výši dle příslušného stupně závislosti stanoveného posuzujícím subjektem dle zákona o sociálních službách.

V řízení o odvolání žalobce došlo k rozdílnému hodnocení úkonů posuzujícím orgánem, kdy PK MPSV uznala oproti posudkovému lékaři u žalobce navíc neschopnost dalších dvou úkonů, kdy toto rozdílné a pro žalobce "příznivější" hodnocení však nevedlo ke změně v posudkovém závěru, tj. jak v řízení na I. stupni tak v řízení odvolacím dospívají posuzující orgány ke shodnému posudkovému závěru, tj. u žalobce jde o osobu, která se podle § 8 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost).

Pokud by žalobce namítal, že před podáním žádosti o zvýšení příspěvku na péči byl posuzujícím orgánem uznán za závislým ve II stupni a následná amputace dolních končetin nevedla ke zvýšení stupně závislosti, tedy že posuzující orgán

neshledal po amputaci končetin žalobce závislým ve vyšším stupni, žalovaný uvedl, že lékařský zásah, jakým je amputace dolních končetin, nemusí nutně vést ke zvýšení stupně závislosti, když již před tímto zásahem bylo funkční postižení dolních končetin takové, že žalobci znemožňovaly provádět některé úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti, a pro tyto úkony, resp. pro neschopnost těchto úkonů byl žalobce uznán závislým ve stupni II (středně těžká závislost) a byl mu rozhodnutím Magistrátu města Havířova, odboru sociálních věcí, ze dne 29.9.2010, č.j.: 110995/2010/HAV, přiznán příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč, a to od března 2010 (viz. spisová dokumentace správního orgánu I. stupně).

K rozdílnosti počtu nezvládaných úkonů uznaných PK a úkonů, které byly shledány jako nezvládané sociálním pracovníkem žalovaný uvedl, že sociální šetření je toliko jedním z podkladů, na jehož základě (vedle dalších podkladů jako jsou nálezy ošetřujících lékařů, výsledky funkčních vyšetření apod. Sociální pracovník provádějící sociální šetření není odborníkem na posuzování zdravotního stavu osoby a při usuzování na to, které úkony posuzovaná osoba zvládne či nezvládne, vychází zpravidla jen z toho, co mu sdělí posuzovaná osoba, příp. osoba pečující. Smyslem sociálního šetření není primárně hodnotit posuzované úkony, ale spíše popsat podmínky, ve kterých posuzovaná osoba žije a poskytnout posuzujícímu orgánu vstupní zdroj informací pro následné stanovení stupně závislosti osoby.

Poznamenal, nad rámec žalobních námitek, že sociální šetření bylo provedeno dne 11.11.2010, tj. podle právní úpravy účinné do 31.12.2010, kdy sociální pracovníci sami do protokolu o sociálním šetření uváděli úkony, které dle jejich volné úvahy posuzovaná osoba zvládá či nezvládá a dále popisovali podmínky, ve kterých posuzovaná osoba žije. Nyní podle právní úpravy účinné od 1.1.2011 sociální pracovníci při sociálním šetření toliko na základě metodiky ústředního správního orgánu popisují podmínky, ve kterých posuzovaná osoba žije, aniž by dále hodnotily posuzované úkony. Sociální pracovníci nejsou a nikdy nebyli odborníky na hodnocení úkonu péče o vlastní osobu a soběstačnosti ve vztahu k dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu posuzované osoby. Jejich hodnocení úkonu bývalo zpravidla subjektivně zabarveno a nevycházelo z prokázaného skutkového stavu.

Uvedl, že pokud žalobce v žalobě uvádí další 4 úkony, které není schopen zvládnout (uspořádání času, plánování života, zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku; provedení si jednoduchého ošetření; dodržování léčebného režimu), tak tyto byly shodně hodnoceny jako zvládnuté při sociálním šetření, posudkovým lékařem i PK MPSV. U těchto úkonů tak dle žalobce není důvod rozporovat toto hodnocení. Naproti tomu provedení si jednoduchého ošetření a dodržování léčebného režimu byly hodnoceny shodně jako nezvládnutelné posudkovým lékařem, PK MPSV i při sociálním šetření. U posledně jmenovaných úkonů tak není důvod v žalobě namítat tyto úkony jako nezvládatelné.

Žalovaný uvedl závěrem, že rozhodl v žalobou napadeném rozhodnutí zcela správně, když s ohledem na závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, tj. že u žalobce nejde o osobu, která se podle § 8 písm. d) a c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, považuje za závislou jiné fyzické

osoby ve stupni IV (úplná závislost) ani ve stupni III (těžká závislost), odvolání žalobce ze dne 21.3.2011 zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Jeho rozhodnutí má veškeré náležitosti, které pro tento typ rozhodnutí předepisuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád; rozhodnutí je řádně odůvodněno, kdy z žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé z čeho odvolací orgán při svém rozhodování vycházel, tj. co bylo podkladem jeho rozhodnutí a na základě jakých zákonných ustanovení bylo žalovaným rozhodnuto. Navrhoval, aby Krajský soud v Ostravě žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Zástupkyně žalobce v průběhu ústního jednání dne 14.2.2012 do protokolu uvedla, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, když se domnívá, že žalobce není schopen více jak 24 úkonů soběstačnosti. Odkazovala i na zjištění provedené pracovníci Městského úřadu v Havířově. Nesouhlasila s posouzením zdr. stavu a výsledkem posouzení stupně závislosti žalobce lékařem OSSZ Karviná a namítala, že lékař OSSZ vycházel z neúplné zdr. dokumentace, nenavštívil manžela tak, aby na místě samém zjistil počet úkonů péče o vlastní osobu. Domnívala se, že lékař OSSZ vycházel při posouzení ze situace, která existovala předtím, než se žalobce musel podrobit operaci nejprve jedné a pak druhé nohy. Namítala, že lékař nepřihlédl k tomu, že došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobce. Nepřihlédl k tomu, že v důsledku amputace nohou není schopen ani dlouho sedět, takže není schopen provádět některé úkony, které by byl schopen provádět, pokud by se nejednalo o amputaci nohou v takovém rozsahu, jak je provedeno. Tvrdila, že žalobce nevydrží dlouho sedět, sklouzává, navíc se na posteli s pomocí rukou nenadzvedne, posune se pouze zadkem. Ruce se mu začnou klepat. Namítala, že lékař si nevyžádal úplnou zdr. dokumentaci a vydal rozhodnutí bez toho, že by ověřoval, které úkony je schopen žalobce provádět.

Pokud se jedná o rozhodnutí Magistrátu města Havířova z 24.2.2011 a jeho odůvodnění pak namítala, že zdravotní stav žalobce a jeho funkční důsledky pro účely posudkového závěru nebyly zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií. Pokud se uvádí, že byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdr. stavu a funkčních důsledků, pak tvrdila, že toto není pravdou, když nebylo přihlédnuto k tomu, že došlo k amputaci nohou žalobce. U žalobce amputace byla provedena nad koleno, a tudíž se dle jejího názoru jedná o stupeň III. – těžká závislost.

Pokud se jedná o posudek, který byl pro odvolací řízení vyhotoven PK MPSV v Ostravě, pak se závěry tohoto posudku rovněž nesouhlasila, byť posudková komise uvedla, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje žalobce každodenní pomoc nebo dohled při více než 30 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, a ani více než 24 takových úkonech, přičemž počet úkonů stanovila číslem 24. Namítala, že posudek PK MPSV při posuzování není správný, zejména pokud PK uvádí, že ze zdr. hlediska není odůvodnitelné, aby žalobce samostatně nezvládal zbývající úkony péče o vlastní osobu a soběstačnost. Tvrdila, že není schopen zvládnout přípravu stravy a dokonce, když mu nachystá jídlo na servírovací stoleček do postele, není schopen ukrojit si maso, byť by maso bylo měkké. Všechno mu musí nakrájet. Pokud je uvedeno, že zvládne péči o vlasy, pak pouze

s dopomocí, když vlasy mu musí umýt. Je schopen sice použít hřeben, ale není schopen např. stříhání. Totéž se týká stříhání nehtů. Rovněž nezvládá holení, když se sice snaží, je schopen chvíli se holit, ale tento úkon není schopen dokončit, začnou se mu třepat ruce. Důvodem možná bude i to, že při sezení ho bolí pately na nohou a navíc mívá křeče, sjíždí z postele, z polohy vsedě do polohy vleže. Pokud je v posudku uvedeno, že je schopen slovní komunikace, pak uvedla, že ne ve všech případech, když žalobce z důvodu velkých bolestí bral prášky, v současné době bere náplasti proti bolesti, v důsledku toho je otupělý. Uvedla, že žalobce začal využívat služby – ambulance bolesti v Havířově v nemocnici, a to již před provedenou amputací. Slovní komunikace je závislá na tom, zda žalobce vnímá, co je řečeno, popř. nevnímá, co je řečeno, když je pod vlivem léků. Dodala, že žalobce není schopen ani vnímání televize, chvíli se dívá, pak se otočí a spí. Nevydrží se ani dívat na sport. Po chvíli usne. Pokud se jedná o mytí těla, pak zvládá umytí rukou a obličeje, je schopen obetřit se žínkou s tím, že mu musím nachystat misku s vodou. Pokud se jedná o výběr oblečení, obleče si to, co mu připraví. Na dolní část těla nemá žádné oblečení, protože má zdravotní kalhotky, pokud by chtěl močit (má bažanta), nestihl by si oblečení sundat (ani by to neuměl). Pokud se jedná o zdravotní kalhotky, ty není schopen sám si nasadit, proto mu je nasazuje ona. Pokud se jedná o orientaci v přirozeném prostředí, pak žalobce ví, že je v bytě, nikam jinam nechodí. Nejezdí na vozíku, protože bydlí v domě bez výtahu. Pokud se jedná o orientaci mimo přirozené prostředí, pak žalobce od operací nebyl mimo byt. Pokud se jedná o uspořádání času a plánování života, nelze souhlasit s tvrzením, že toto zvládá, když žalobce je jen na posteli a občas na vozíčku a tím je limitován. Nemá možnosti vlastně svůj život si plánovat, vše je ovládáno jeho nemocí. Pokud se jedná o obsluhu běžných domácích spotřebičů, pak zástupkyně žalobce uvedla, že za obsluhu běžných domácích spotřebičů nelze označit pouze to, že je schopen ovládačem zapnout televizi. Žádný jiný domácí spotřebič žalobce neovládá. Většinu dne tráví v posteli. Pokud je na chvíli na vozíku, pak ho chytají křeče do nohou. Sdělila, že lékař, který prováděl amputaci jí řekl, že je vyloučeno, aby žalobce používal protézy, protože pahýly jsou krátké.

Tvrdila, že žalobce nezvládá více jak 24 úkonů péče. Dovozovala, že při posuzování soběstačnosti a při posuzování závislosti nebyly úkony řádně hodnoceny, tj. bez toho, že by lékaři na místě samém zjistili, které úkony je schopen provádět či nikoliv.

II.

Zákonem č. 366/2011 č. XI byl novelizován zákon č. 108/2006 Sb. Tímto zákonem mimo jiné došlo ke změně působností orgánů v oblasti sociálních služeb tak, že o příspěvku na péči rozhoduje krajská pobočka Úřadu práce a o odvolání proti rozhodnutí krajské pobočky Úřadu práce rozhoduje ministerstvo práce a sociálních věcí. Z tohoto důvodu se od 1.1.2012 procesním nástupcem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v dané věci stalo ministerstvo práce a sociálních věcí.

III.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 1.6.2011, č. j. MSK 52749/2011, sp.zn. SOC/12582/2011/Ver 559.1 S10, jakož i obsahem správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

1) Žalobce požádal dne 29.3.2010 o přiznání příspěvku na péči. Rozhodnutím Magistrátu města Havířova, Odboru sociálních věcí ze dne 29.9.2010, č.j. 110995/2010/HAV byl žalobci přiznán příspěvek na péči ve výši 4.000,-Kč měsíčně od března 2010 s odůvodněním, že splňuje podmínky § 4 zákona o sociálních službách a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzovaných podle § 9 zákona o sociálních službách. Dle výsledku posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči ze dne 28.7.2010 posudkovým lékařem OSSZ Karviná bylo stanoveno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu oprávněná osoba potřebuje pomoc při celkem 24 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti (úkony jsou vyjmenovány).

2) Dne 8.10.2010 podal žalobce návrh na zvýšení příspěvku na péči z důvodu zhoršení zdravotního stavu, stav po amputaci dolních končetin.

3) Magistrát města Havířova, odbor sociálních věcí dne 11.11.2010 provedl sociální šetření v místě trvalého bydliště žalobce. Byl vyplněn tiskopis Seznam úkonů péče o vlastní osobu a Seznam úkonů soběstačnosti. Dle těchto tiskopisů žalobce ke dni 11.11.2010 nezvládal tyto úkony:

- a) příprava stravy
- b) podávání, porcování stravy
- e) koupání nebo sprchování
- f) péče o ústa, vlasy, nehty, holení
- g) výkon fyziologické potřeby včetně hygieny
- h) vstávání z lůžka, uléhání, změna poloh
- i) sezení, schopnost vydržet v poloze v sedě
- j) stání, schopnost vydržet stát
- k) přemisťování předmětů denní potřeby
- l) chůze po rovině
- m) chůze po schodech nahoru a dolů
- o) oblékání, svlékání, obouvání, zouvání
- q) provedení si jednoduchého ošetření
- r) dodržování léčebného režimu.

Naproti tomu zvládal: c) přijímání stravy, dodržování pitného režimu, d) mytí těla, n) výběr oblečení, rozpoznání jeho správného vrstvení, p) orientace v přirozeném prostředí. Nezvládal: a) komunikaci slovní, písemnou, neverbální,

d) obstarávání osobních záležitostí, g) obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), h) vaření, ohřívání jednoduchého jídla, i) mytí nádobí, j) běžný úklid v domácnosti, k) péče o prádlo, l) přepírání drobného prádla, m) péče o lůžko, o) manipulace s kohouty a vypínači, p) manipulace se zámky, otevírání, zavírání oken a dveří, q) udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady, r) další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti.

Zvládal: b) orientace vůči jiným fyzickým osobám, v čase a mimo přirozené prostředí, c) nakládání s penězi nebo jinými cennostmi, e) uspořádání času, plánování života, f) zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, n) obsluha běžných domácích spotřebičů.

Dne 11.11.2010 bylo provedeno sociální šetření v místě trvalého bydliště žalobce, přičemž bylo zjištěno, že žalobce bydlí s manželkou a dvěma syny v bytě o velikosti 3+1, ve 3. patře v domě bez výtahu, domácnost je vybavena standardně, vedena v běžném pořádku. Místo bydliště je vzdálené od MHD, obchodu i zdravotního střediska. Obvodní lékař dochází do místa bydliště v případě potřeby. Pobírá starobní důchod. Pracoval jako horník na šachtě. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že prodělal vysoké amputace obou dolních končetin. Manželka uvedla, že k amputaci došlo po ucpávání cév v dolních končetinách. K amputaci jedné končetiny došlo v 6/2010 a amputaci druhé dolní končetiny podstoupil v 8/2010. Dále sdělil, že špatně slyší a hůře vidí. Trpí proleženinami v oblasti hýždí. Používá pleny celodenně kvůli stolici. Močení provádí do bažanta. Z kompenzačních pomůcek používá polohovací lůžko, invalidní vozík a bažanta. Sociální služby nevyužívá. Denně dochází zdravotní sestra na převazy a dvakrát týdně, vždy v pondělí a ve středu, dochází rehabilitační sestra. Během sociálního šetření přišla otevřít ke dveřím manželka. Žadatel ležel v lůžku. Během rozhovoru na otázky reagoval a adekvátně odpovídal. Byl orientovaný místem, časem i osobou.

4) Lékař OSSZ Karviná dne 30.12.2010 ve výsledku posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách uvedl, že žalobce je osobou, u které byl zjištěn stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách - II (středně těžká závislost). V hodnocení úkonů péče o vlastní osobu je uvedeno, že posuzovaná osoba potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při násl. úkonech péče o vlastní osobu: - b) podávání a porcování stravy - e) koupání nebo sprchování - g) výkon fyziologické potřeby včetně hygieny - h) vstávání z lůžka, uléhání, změna poloh - j) stání, schopnost vydržet stát - k) přemisťování předmětů denní potřeby - l) chůze po rovině - m) chůze po schodech nahoru a dolů - o) oblékání, svlékání, obouvání, zouvání - q) provedení si jednoduchého ošetření - r) dodržování léčebného režimu. Všechny ostatní úkony péče o vlastní osobu svede. Posuzovaná osoba potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při násl. úkonech soběstačnosti: - d) obstarávání osobních záležitostí, - g) obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), - h) vaření, ohřívání jednoduchého jídla, - i) mytí nádobí, - j) běžný úklid v domácnosti, - k) péče o prádlo, - l) přepírání

drobného prádla, - m) péče o lůžko, - p) manipulace se zámky, otevírání, zavírání oken a dveří, - q) udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady, - r) další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. Všechny ostatní úkony soběstačnosti svede.

Lékař OSSZ uvedl, že z posudkově medicinského hlediska není při zjištěném zdravotním stavu důvod hodnotit další úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti jako nezvládané. Oproti sociálnímu šetření z posudkového hlediska konstatoval, že posuzovaná osoba pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nezvládá s pomocí nebo s dohledem 11 úkonů péče o vlastní osobu a 11 úkonů soběstačnosti, tj. celkem 22 úkonů.

5) Do protokolu sepsaného Magistrátem města Havířova, odborem sociálních věcí dne 20.1.2011 zmocněnkyně žalobce sdělila, že nesouhlasí s posouzením zdravotního stavu žadatele o dávku. Žádala, aby bylo vycházeno z aktuálních lékařských zpráv. V červnu a srpnu byly jejímu manželovi -žadateli o dávku- amputovány obě dolní končetiny, dle hodnocení lékařské posudkové služby nebyly tyto informace brány v úvahu.

6) Magistrát města Havířova, odbor sociálních věcí dne 20.1.2011 požádal OSSZ Karviná, referát lékařské posudkové služby o opětovný výsledek posouzení stupně závislosti osoby pro příspěvek na péči pro žalobce.

7) Lékař OSSZ Karviná dne 27.1.2011 sdělil k žádosti ze dne 20.1.2011, že nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru.

8) Rozhodnutím Magistrátu města Havířova, odboru sociálních věcí, ze dne 24.2.2011, č.j.: 26278/2011/HAV, byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a bylo rozhodnuto, že žalobci bude nadále poskytován příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně. Správní orgán opřel své rozhodnutí, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí, o výsledek posouzení stupně závislosti ze dne 30.12.2010 a dne 27.1.2011, které bylo vypracováno posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná, kdy posudkový lékař shledal žalobce, ve smyslu § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách za osobu závislou ve stupni II, když uznal u žalobce neschopnost celkem 22 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti, a to úkonů: podávání a porcování stravy; koupání nebo sprchování; výkon fyziologické potřeby včetně hygieny; vstávání z lůžka, uléhání, změna poloh; stání, schopnost vydržet stát; přemísťování předmětů denní potřeby; chůze po rovině; chůze po schodech nahoru a dolů: oblékání, svlékání, obouvání, zouvání; provedení si jednoduchého ošetření; dodržování léčebného režimu; obstarávání osobních záležitostí; obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování); vaření, ohřívání jednoduchého jídla; mytí nádobí; běžný úklid v domácnosti; péče o prádlo; přepírání drobného prádla; péče o lůžko: manipulace se zámky, otevírání, zavírání okna dveří; udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady; další jednoduché úkony spojené s chodem domácnosti.

9) Žalobce dne 18.3.2011 sepsal odvolání proti rozhodnutí ze dne 24. 2. 2011, č.j.: 26278/2011/HAV.

10) Usnesením ze dne 28.3.2011 žalovaný přerušil řízení zahájené podáním odvolání paní M. F., zmocněncem pana J. F., mimo jiné s odůvodněním, že stupeň závislosti pro účely odvolacího řízení posuzuje na základě žádosti krajského úřadu ministerstvo, proto byla příslušná prvoinstanční spisová dokumentace postoupena dne 28.3.2011 Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, detašované pracoviště v Ostravě.

11) Odvolací orgán si pro své rozhodnutí vyžádal posouzení u posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě.

12) Dne 11. května 2011 obdržel odvolací správní orgán výsledek posouzení závislosti na pomoci jiné fyzické osoby žalobce. Posudková komise posoudila dne 6. května 2011 závislost žalobce na pomoci jiné fyzické osoby se závěrem, že jmenovaný byl k datu jednání posudkové komise rozhodnutí osobou, která se podle ustanovení § 8 písmene a) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřeboval k každodenní pomoc nebo dohled při 24 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, a to: podávání, porcování stravy, koupání nebo sprchování, výkon fyziologické potřeby včetně hygieny, vstávání z lůžka, uléhání, změna poloh, sezení, schopnost vydržet v poloze v sedě, stání, schopnost vydržet stát, přemisťování předmětů denní potřeby, chůze po rovině, chůze po schodech nahoru a dolů, oblékání, svlékání, obouvání, zouvání, provedení si jednoduchého ošetření, dodržování léčebného režimu, obstarávání osobních záležitostí, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, mytí nádobí, běžný úklid v domácnosti, péče o prádlo, přepírání drobného prádla, péče o lůžko, manipulace s kohouty a vypínači, manipulace se zámky, otevírání, zavírání oken a dveří, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady, další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti.

Posudková komise na rozdíl od lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení, který ve svém posudkovém závěru ze dne 30. prosince 2010 označil 22 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnost jako úkony nezávládané, označila navíc další dva úkony jako nezávládané, a to úkon péče o vlastní osobu odst. 1) písm. i) - sezení, schopnost vydržet v poloze v sedě a úkon soběstačnosti odst. 2 písm. o) - manipulace s kohouty a vypínači - celkem 24 úkonů. Posudková komise uvedla, že není ze zdravotního hlediska odůvodnitelné, aby posuzovaný samostatně nezávládal zbývající úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti včetně úkonů: příprava stravy, péče o ústa, vlasy, nehty, holení, komunikace slovní, písemná, neverbální - nemá významné postižení horních končetin, které by neumožňovalo tyto úkony vykonávat.

Dále posudková komise uvedla z jakých podkladů vycházela. Ve výroku a odůvodnění posudku posudková komise uvedla, že nejde o osobu, která se podle § 8 písm. d) a c) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV (úplná závislost) ani ve stupni III (těžká závislost). Jde o osobu, která se podle § 8 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci

jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 30 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti a ani při více než 24 takových úkonech, potřebuje však každodenní pomoc nebo dohled při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Tento zdravotní stav byl i ode dne podání žádosti. Posouzení bylo provedeno bez přítomnosti účastníka. Dne 7.2.2011 provedl praktický lékař návštěvu u žalobce doma.

13) Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Havířova, odboru sociálních věcí ze dne 24.2.2011. Odvolací orgán v odůvodnění rozhodnutí popsal průběh správního řízení, citoval příslušná zákonná ustanovení. Odkázal na posudek posudkové komise MPSV. Uvedl, že po provedeném řízení a zhodnocení podkladů pro rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce byl v období od podání návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči do data jednání posudkové komise osobou, která potřebovala vzhledem ke svému zdravotnímu stavu pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu stanoveném stupni závislosti podle ustanovení § 8 zákona č. 108/2006 Sb. ve stupni II (středně těžká závislost) a prvoinstanční správní orgán postupoval správně, když návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči zamítl.

IV.

Žaloba je důvodná.

Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i předcházející správní řízení dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., k 1.6.2011 a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán rozhodl aniž dostatečně zjistil skutkový stav.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou dány rozsahem pomoci jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti, jinými slovy alespoň v rozsahu 13 úkonů pro posouzení I. stupně (při více než 12 úkonů), při více než 18 úkonech pro II. stupeň, při více než 24 úkonech pro III. stupeň a při více než 30 úkonech pro IV. stupeň. Tuto potřebu pomoci a její rozsah hodnotil sociální pracovník Magistrátu města Havířova, který zjišťoval schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí z hlediska péče o vlastní osobu a soběstačnost a dále Okresní správa sociálního zabezpečení, která na základě doloženého nálezu ošetřujícího lékaře, výsledku sociálního šetření, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře stanoví stupeň závislosti (§ 25 zákona č. 108/2006 Sb., v plat.znění). V odvolacím řízení pak stupeň závislosti stanoví posudková komise MPSV ČR (§ 28 zákona č. 108/2006 Sb. ve spojení s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.).

Odvolací orgán si pro své rozhodnutí vyžádal nové hodnocení zdravotního stavu žalobce u posudkové komise MPSV. Žalovaný aniž by zpochybnil závěr vyjádření posudkové komise MPSV, závěr posudkové komise pro své rozhodnutí převzal. Z výše uvedeného zcela jasně vyplývají rozdíly v hodnocení péče o vlastní

osobu i soběstačnost oprávněnými subjekty. Sociální pracovnice zhodnotila potřebu pomoci jiné fyzické osoby ve 26 úkonech. Posudkový lékař OSSZ však potřebu hodnocení péče o vlastní osobu i soběstačnost zhodnotil jen v počtu 22 úkonů. Posudková komise pak hodnotila potřebu péče o vlastní osobu pro účely stanovení závislosti a posuzování soběstačnosti pro účely stanovení závislosti v počtu 24 bodů.

Posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti povinna vycházet ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Posudek vyhotovený posudkovou komisí MPSV v Ostravě, na základě kterého žalovaný rozhodl, je zcela nedostatečný. Posudek sice obsahuje odkaz na podklady, které byly posudkovou komisí hodnoceny, a to posudkový spis OSSZ Karviná, spis odvolacího orgánu KÚ MSK, a lékařské nálezy zaslané účastníkem řízení, sociální šetření provedené v bytě žalobce, avšak není blíže zjištěné z jakých konkrétních podkladů komise vycházela (co bylo obsahem posudkového spisu). Z posudku je dále zjištěné, že jednání posudkové komise MPSV se konalo bez účastníka řízení či jeho zástupce. Aniž by posudková komise MPSV byla v osobním kontaktu s účastníkem, dospěla oproti sociální pracovnici k závěru, že posuzovaný nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 30 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti a ani při více než 24 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

Dle ustanovení § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách při posuzování stupně závislosti osoby vychází Okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Ze správního spisu však soud zjistil, že dodržení požadavků uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách není dovoditelné. Především lékař OSSZ neprovedl vlastní vyšetření žalobce. Žalovaný i správní orgán prvního stupně ve správním řízení nezjistili dostatečným způsobem a v souladu se zákonem (zejména s § 25 odst. 3 zákona o sociální péči) skutkový stav nezbytný pro vyhodnocení stupně závislosti žalobce na pomoci jiné fyzické osoby, čímž došlo k vadě řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V průběhu ústního jednání před Krajským soudem v Ostravě dne 14.2.2012 zástupkyně žalobce vznesla řadu výhrad vůči vypracovanému posudku lékařem OSSZ i posudkovou komisí MPSV ČR. Podrobně popsala zdravotní stav žalobce i jeho schopnost vykonávat úkony soběstačnosti. Tyto námitky žalobkyně však nebyly v předchozích posudcích řešeny a soud tedy nemohl zaujmout stanovisko k tomu, zda námitky jsou důvodné či nikoliv. Je otázkou, zda žalovaný, vzhledem k tvrzení zástupkyně žalobce, pro tento nedostatek neměl prvostupňové správní rozhodnutí zrušit sám.

Žalovaný převzal pro své rozhodnutí závěr posudkové komise MPSV, přičemž tento vůbec nezpochybnil, ač byl v rozporu s jeho vlastním zjištěním učiněným sociální pracovnicí a aniž posudková komise své závěry podrobně odůvodnila. Žalovaný je sice vázán posouzením zdravotního stavu posudkovou komisí MPSV, ale je na žalovaném, aby posoudil vypovídající hodnotu tohoto posudku, je právem

a povinností žalovaného žádat po posudkové komisi doplnění posudku, neboť je to žalovaný, kdo v odvolacím řízení o nároku na příspěvek při péči rozhoduje. Při postoji žalovaného, že bez dalšího je vázán posouzením posudkovou komisí MPSV i za situace, že je rozpor mezi výsledkem šetření sociální pracovnice a názorem posudkového orgánu, ačkoliv posudkový orgán neprovedl sám vlastní vyšetření žalobce, pak z pohledu nároku na předmětnou dávku se ztrácí význam postavení a úlohy sociální pracovnice.

Soud má dále za to, že žalovaný se náležitě nevypořádal ani s žalobcovou námitkou v odvolání, že nebyl prozkoumán jeho zdravotní stav, který se od minulého posouzení nezlepšil, právě naopak zhoršil a zhoršení má vliv na počet úkonů soběstačnosti. Ze správního spisu a konkrétně ani z posudku posudkové komise MPSV nelze zjistit, jakým způsobem se v odvolacím řízení správní orgány (žalovaný nebo alespoň posudková komise), vypořádaly s tvrzením žalobce, že nezvládá schopnost přípravy stravy, péči o vlasy zvládne pouze s dopomocí, není schopen ostříhat si nehty, oholit se. Ne ve všech případech je schopen slovní komunikace, není schopen si uspořádat čas a plánovat život, nezvládá obsluhu domácích spotřebičů (vyjma ovládání televize). Žalovanému je tedy nutno vytknout, že se blíže nezabýval námitkami žalobce, uvedenými v odvolání.

Krajský soud dospěl při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného k závěru, že žalovaný rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť se nezabýval skutečností, že posudek PK MPSV ČR je nedostatečný, není přesvědčivý, neboť není řádně odůvodněn, stejně jako posudek vyhotovený při řízení před správním orgánem prvního stupně. Dle názoru soudu nebyly shromážděny potřebné podklady ani při řízení před správním orgánem prvního stupně, když OSSZ při posuzování stupně závislosti žalobce měla vyjít jak ze zdravotního stavu žalobce doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření, tak z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Posudek OSSZ Karviná, ale v podstatě i posudek PK MPSV nelze považovat za objektivní, jelikož příslušný posudkový lékař (ani PK MPSV) žalobce vůbec neviděl.

Příspěvek na péči, upravený v zákoně o sociálních službách, navazuje obsahově na dávku zvýšení důchodu pro bezmocnost, která byla upravena v § 70 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, přičemž provázanost posuzování stupně bezmocnosti a stupně závislosti na pomoci jiné fyzické osoby je dána ustanovením § 120 zákona o sociálních službách. Proto je nezbytné, aby bylo postupováno v návazných souvislostech, jelikož se jedná *de facto* o dávky se stejným obsahem, kde v podstatě zůstává zachován princip vztahu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a soběstačnosti (sebeobsluhy) posuzované osoby.

Z výše uvedených důvodů zrušil krajský soud rozhodnutí žalovaného ze dne 1.6.2011 dle § 78 odst.1 s.ř.s. pro vady řízení, které spatřuje v neúplně zjištěném skutkovém stavu a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst.4 s.ř.s.). Žalovaný v dalším řízení odstraní vady spočívající v nepřesvědčivosti posudku OSSZ

i PK MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě a vypořádá se s námitkami žalobce, jak je uvedl v odvolání.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že úspěšný žalobce se náhrady nákladů řízení vzdal, bylo rozhodnuto jak ve výroku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 14.2.2012

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně